

omkostninger (derunder Svind), forskellig Kvalitet, uensartede Told- og Afgiftssatser o. s. v. — alt i alt de samme Forhold, der ligge til Grund for den i Bilag V, Kolonne 5, omtalte Overpris.

For at lette Oversigten fremsættes her de to Prisrækker, beregnede som femaarige Gennemsnit, samt Forskellen mellem dem: altsaa Overprisen for Melis i Sammenligning med Puddersukkeret:

Øre pr. Pd.	Stødt Melis.	Dansk Pud- dersukker.	Overpris for Melis.
1872—1875	45.50		
1876—1880	42.31		
1881—1885	36.61		
1886—1890	30.43	23.63	6.80
1891—1895	20.60	16.62	3.98
1896—1900	17.29	14.24	3.05
1901—1905	17.03	14.27	2.76
1906—1910	18.20	15.06	3.14

Den første Noteringsdag i disse 40 Aar, nemlig den 5. Januar 1872, staaer Noteringen for stødt Melis som kun en enkelt Gang senere i 50 Øre pr. Pd. ! — For vor Tids Husmødre lyder dette Tal rimeligvis saa nogenlunde forbløffende; de ere vænnede til at regne med en Pris af 15 à 20 Øre pr. Pd., og da den i Efteraaret 1911 gik lidt højere op og i to Maaneder (8. September—9. November) endog stod i 24 Øre, genlød Landet af harmfyldte Protester over „opskruede“ Priser og „vindesyge Kapitalister“ — tilsyneladende uden nogen som helst Forstaaelse af, at Prisstigningen skyldtes en delvis mislykket Verdenshøst (jfr. Sp. 2629), der drev Hamborg-Noteringen op fra den almindelige Højde 8 à 12 Øre til over 16 Øre pr. Pd. i nøjagtigt de samme to Maaneder som ovenfor nævnt (jfr. Bilag V, Kolonnerne 1 og 4), — og i denne opskræmte Periode var det formodentlig, man mente at kunne finde Trøst i Grundlovens § 82 med dens fjerne Muligheder for en Ekspropriation af baade Sukkeret og Fabrikkerne.

For at man nu ikke her skal staa uforstaaende overfor den store Forskel paa Hamborg-Noteringen og den danske Sukkerpris, vil det være gavnligt at gentage Hovedtallet i den lille Oversigt Sp. 2595, hvor det ud. fra Bilag V er paavist, at man for Aarene efter Lovene af 1908 har en Overpris af gennemsnitlig 7,99 Øre — praktisk talt 8 Øre pr. Pd., og disse 8 Øre skyldes hovedsagelig følgende Forhold:

Transportomkostninger o. lign., der for de senere Aaringer kunne regnes til ca. 1,13 Øre pr. Pd. (jfr. Oversigten Sp. 2605, sidste Tal).

Svind ved at 88 pCt.s Sukker raffineres op til 100 pCt.s — d. v. s. $\frac{12}{88}$ Pd. Stofftab, i de 6 Aar hvor Raamaterialets Gennemsnitspris er 9,92 Øre (se Oversigten Sp. 2595): altsaa Svind svarende til 1,35 Øre pr. Pd. (se næste Punkt).

Raffineringsomkostninger, der paa de bedste Raffinaderier kunne regnes til ca. 1,85 Øre pr. Pd. Raffineringsomkostninger og Svind tilsammen bliver altsaa omtrent $3\frac{1}{5}$ Øre pr. Pd.*).

Tolden, der for stødt Melis er 5 Øre pr. Pd., medens Hamborg-Noteringen er for ufortødet Sukker.

Disse forskellige Udgiftskilder give da tilsammen et Beløb af ca. $9\frac{1}{3}$ Øre pr. Pd., og selv om der utvivlsomt klæber nogen Fejl ved dette Tal, er det dog givet

*) Jfr. L. V. Birck: Sukkerets Historie, Side 35.